

Metamorfoze

Nelu Preda

Nori vineți, tulburi, dezolanti,
Purtați de vânturi reci, sfichiuitoare,
Răsfiră stropii reci și iritanți...
Pe clocotul din sufletu-mi ce doare.

Corbi zgribuliți își cată adăpost,
De-al viforului șuier nemilos,
Eu contemplând acest peisaj anost
Mă simt infim și fără de folos.

Copacii șuieră sub vânt,
În codru-i multă întristare,
Și crengi căzute la pământ...
Iar asta, iară mult mă doare.

Dar iată, crivățul turbat,
S-a potolit ca prin minune:
Prin negrii nori au irizat
Raze de soare chiar spre mine!

Natura parc-a renăscut,
Se-aude ciripit de păsărele,
Tot pesimismul mi-a trecut...
Și-aștept cu stoicism alte belele!